

Batea. El servei gestionat pel Grup Mimara aposta per la tecnologia, amb ulleres de realitat virtual i pissarres neuroactives, per estimular l'activitat cerebral dels usuaris

Usuaris del Centre de Dia fent servir la pissarra neuroactiva. FOTO: J. REVILLAS

Les ulleres de realitat virtual, una de les eines emprades. FOTO: J. REVILLAS

Viatjar per tot el món sense sortir del Centre de Dia

Reportatge

DIARI DE TARRAGONA
BATEA

La Rosa relata a les seves amigues, amb tot luxe de detalls, el passeig que en aquests moments fa pel centre de Londres. «Uy, mira com passen els cotxes», diu movent el cap de banda a banda per, de seguida, explicar com uns joves es dirigeixen a una escola propera a l'estàtua de l'almirall Nelson. Tot just uns segons després és a Barcelona, i reconeix l'Arc de Triomf, per, tot seguit, endinsar-se al fons marí i sorprendre's amb la immensitat d'una balena. La Rosa ho explica i ho viu amb gran emoció, com si estigués allí, encara que el cert és que no s'ha mogut de la cadira on està asseguda al Centre de Dia de Batea, envoltada de cinc usuaris més de l'equipament que, com ella, s'ho estan passant d'allò més bé.

Els seus viatges són possibles gràcies a les ulleres de realitat virtual que el centre, amb més de

dues dècades d'història i gestionat des de fa dos anys pel Grup Mimara, posa a disposició de les persones que hi van cada dia com una eina per estimular el cervell i millorar el seu estat emocional. De fet, és l'únic centre de la Terra Alta que té aquest tipus d'eines tecnològiques.

Com la Rosa, totes les seves companyes -incloses una que pateix alzheimer i una altra que té deficiència visual- també gaudeixen d'aquestes visites a través de vivències immersives, en primera persona i en 360 graus. L'activitat dona peu a una animada conversa en què interactuen totes.

També les professionals parlen dels beneficis que aporten les ulleres de realitat virtual. Missy Lene De Souza, treballadora social i responsable del centre, assegura que «la utilització d'aquesta eina estimula els sentits i incideix directament en l'estat emocional de la persona, arribant a tenir un efecte reductor de l'estrès i l'ansietat».

Inma, la fisioterapeuta, li dona la raó i afegeix que «les ulleres virtuals amplien les fronteres de la tasca rehabilitadora pel que fa a la coordinació de la motricitat i milloren significativament la qualitat de vida de les usuàries del centre. De manera incons-

A més de les noves tecnologies, també es fan passejades, pintura, ceràmica o jardineria

cient, es fiquen en la situació. És com si estiguessin vivint-ho. Després expliquen el que han vist, ho relacionen amb alguns records i ho comparteixen amb les altres. Els fa molt bé», diu.

Però no són les ulleres de realitat virtual l'única eina de tecnologia punta de què gaudeixen les set usuàries que té actualment aquest centre de dia, amb capacitat per a trenta places. A més,

disposen d'una pissarra neuroactiva, una pantalla tàtil amb una sèrie d'aplicacions i exercicis entre els quals s'inclouen jocs de memòria, correlació entre imatges, descobriment d'imatges ocultes, discriminació visual, refranys que cal completar, etc. Es tracta de jocs i exercicis molt entretinguts, summament útils per a la rehabilitació cognitiva.

«A més la pissarra ha afavorit la comunicació entre elles, contribuint a generar un ambient més divertit i dinàmic», assenyala Missy. I destaca que entre els seus múltiples beneficis hi ha «el desenvolupament de la memòria, la creativitat i el llenguatge, així com el raonament i la psicomotricitat, ja que s'han d'aixecar a tocar la pantalla per assenyal·lar les possibles solucions».

Més activitats

Les set dones, totes amb plaça pública i derivades allà per la treballadora social del Consell Comarcal de la Terra Alta, fan també altres activitats. El dia per a elles comença a les 8.30 del matí, quan arriben, algunes amb transport adaptat que té el centre i que també les torna a la tarda a casa seva. Després arriba la fisioterapeuta, que els ajuda amb tasques de rehabilitació en una sala preparada, i realitzen diverses activitats fins que a les 11 prenen un petit esmorzar per aguantar fins al dinar, que se serveix a les 13 hores. A més d'utilitzar les ulleres i la pissarra, també fan servir el seu temps en passejades, alguna sortida, jocs de taula o exercicis de psicomotricitat, mentre que a la tarda veuen les notícies del territori i les com-

parteixen en una petita tertúlia, a més de dedicar part del temps a activitats com pintura, jardineria, ceràmica, relaxació i, és clar, el bingo. Fins a les 17.30, quan abandonen el centre, en què, no obstant, podrien estar fins a les 20.00, l'hora de tancament.

El centre compta amb cinc professionals, a més de Missy Lene De Souza (una xofer, dos auxiliars, una fisioterapeuta i una infermera) i amb sales de fisioteràpia, lavabos adaptats, menjador, sala de televisió, sala de lectura, zones de descans i terrassa. També hi ha serveis com perqueria i podologia.

El centre de dia de Batea està compromès amb el municipi. Preocupats per la soledat no desitjada entre la gent gran, han posat en marxa una iniciativa per la qual qui no vulgui cuinar ni menjar sol pot acudir al menjador del centre.

I és que, més enllà de l'ajuda de la tecnologia, al centre de dia de Batea saben que l'aspecte humà és fonamental per garantir el benestar de les usuàries. Així, destaca el coneixement que cada professional posseeix de cadascuna de les dones que hi acudeixen. No només del seu estat físic i cognitiu, sinó també dels seus trets conductuals, dels seus gustos i preferències, de les seves necessitats emocionals... Totes van contentes allà. La més veterana, que no és de Batea i fa més de quatre anys que hi va, assegura que al seu poble també han obert un centre de dia, però que ella, malgrat la distància, ha preferit continuar al de Batea. «És que aquí estic molt bé i molt a gust», s'acomia somrient.